

Antisistèmics en el si del sistema

PASSAR DE MILITAR EN MOVIMENTS
SOCIALS EXPLÍCITAMENT
ANTISISTÈMICS A OCUPAR UNA
ALCALDIA O UN ESCÓ EN UNA
COMUNITAT AUTÒNOMA IMPLICA
ASSUMIR PROFUNDES
CONTRADICCIONS.

FERRAN
SÁEZ MATEU

Si observen amb atenció les segones i terceres espases de moltes noves corporacions municipals sota l'òrbita -directa o dissimuladament mediada- del partit de Pablo Iglesias constataran tres coses. Primera: molts són funcionaris de nivell A27 (professors universitaris) Segona: els més joves s'han donat a conèixer en mitjans de comunicació molt i molt concrets, com ara el diari *Público*. Tercera: els més vells estan a la trona, o a llocs molt propers a ella, ben bé des de finals de la dècada del 1970, especialment en el cas d'Iniciativa i les seves marques electorals anteriors (a Espanya, del PCE i fins i tot del PSOE) Fa uns anys, un grup de professors universitaris van signar un manifest intitulat *Diguem prou a la criminalització dels moviments socials!* La idea central del text era extraordinàriament semblant a un article que havia aparegut al diari -ho endivinen?- *Público* el dia 12 d'abril de 2009 i que duia per títol *¿Es tan malo ser antisistema?* Els autors d'aquest segon text eren el desaparegut Francisco Fernández Buey i Jordi Mir, que per la seva banda també constaven a la llista de *“les i els sotasignats”*, per dir-ho amb la mateixa fórmula de l'esmentat manifest. Consideraven que la noció d'“antisistema” és només una “invenció mediàtica” que té com a únic objectiu la “criminalització dels moviments socials” (prudently, no els definien ni detallaven en cap moment). Aquests difusos moviments socials apareixien com una víctima “a qui s'ataca”. Com si es tractés d'un viatge en el temps, al manifest apareixien entranyables expressions que van estar de moda als anys setanta, com ara “espiral de violència estructural” i altres coses per l'estil. De fet, si en comptes de dir-se *Diguem prou a la criminalització dels moviments socials!* el manifest s'hagués apropiat el títol de la pel·lícula

Hace un millón de años, tot hauria estat més coherent i entenedor.

És cert, com asseguraven *“les i els sotasignats”* del text, que tot això dels antisistemes és una mera conspiració mediàtica? El cas és que, per raons òbvies, per ser antisistema caldria tenir abans molt clar què és “el sistema”. Aquesta paraula, és també una invenció mediàtica? És a dir: abans de les pèrfides generalitzacions criminalitzadores sobre la violència antisistema, existien generalitzacions criminalitzadores sobre la violència sistèmica? Aquest és el -ehem- detall sense importància que invalida d'arrel la idea que vertebra aquell manifest: la noció ideològicament pejorativa de “sistema” és anterior a la d'“antisistema” i,

en conseqüència, és legítim denominar així a qui s'hi oposa obertament i explícitament. La denominació “nous moviments socials”, en canvi, designa un fet o bé la interpretació purament ideològica d'un fet? Tothom, no només els qui signen certs manifestos, té dret a dubtar sobre les paraules. Si aquest és el joc, juguem-hi. Però fem-ho tots, no només els qui, com passa aquí, actuen de jutge i de part. De qui dirien que és, per exemple, la frase *“se critica la violencia subversiva, pero muy poco la violencia sistémica”*? Doncs del militar colpista i anterior president de la República Bolivariana de Veneçuela, el desaparegut Hugo Chávez. La deia en una entrevista feta per Pedro Brieger el març de 2009.

Doncs sí, hi ha un sistema: és la democràcia representativa històricament lligada a l'economia de lliure mercat. Hi ha persones que hi estan en contra, com per exemple els funcionaris de l'Estat que fa uns anys signaven el manifest que estem comentant i que ara ocupen -més ben dit: *tornen* a ocupar- determinats càrrecs públics. Gràcies justament al sistema, estan en el seu dret a fer-ho sense córrer cap perill ni ser molestats per ningú (als règims “alternatius” al sistema, com els del camarada Maduro, això no és ben bé així) Per què no es pot parlar, doncs, de moviments antisistema sense que això sigui llegit com una criminalització semàntica? Qui defensa suposades “alternatives” al sistema té l'obligació de detallar-les. De què estan parlant, exactament? Jo abans m'he referit a “la democràcia representativa lligada a l'economia de lliure mercat”. Més clar, l'aigua, oi? I ells, a què es refereixen *exactament*? Això és el que hauran d'aclarir els propers mesos a molts ajuntaments.

Escriptor i professor a la URL